

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล

สายเชื่อมระหว่างถนนสุขาภิบาล ๒ กับถนนรามคำแหง

สายที่ ๑ สายที่ ๒ และสายที่ ๓

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๖

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สาย
เชื่อมระหว่างถนนสุขาภิบาล ๒ กับถนนรามคำแหง สายที่ ๑ ในท้องที่แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม
และแขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร สายที่ ๒ ในท้องที่แขวงคันนายาว และแขวง
สะพานสูง เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร และสายที่ ๓ ในท้องที่แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา
๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และ
มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายเชื่อมระหว่างถนนสุขาภิบาล ๒ กับถนนรามคำแหง สายที่ ๑ สายที่ ๒ และสายที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๓๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายเชื่อมระหว่างถนนสุขาภิบาล ๒ กับถนนรามคำแหง สายที่ ๑ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม และแขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีส่วนแคบที่สุดหกสิบเมตร และส่วนกว้างที่สุดแปดสิบเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายเชื่อมระหว่างถนนสุขาภิบาล ๒ กับถนนรามคำแหง สายที่ ๒ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่แขวงคันนายาว และแขวงสะพานสูง เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร มีส่วนแคบที่สุดหกสิบเมตร และส่วนกว้างที่สุดแปดสิบเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๗ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายเชื่อมระหว่างถนนสุขาภิบาล ๒ กับถนนรามคำแหง สายที่ ๓ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร มีส่วนแคบที่สุดหกสิบเมตร และส่วนกว้างที่สุดแปดสิบเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

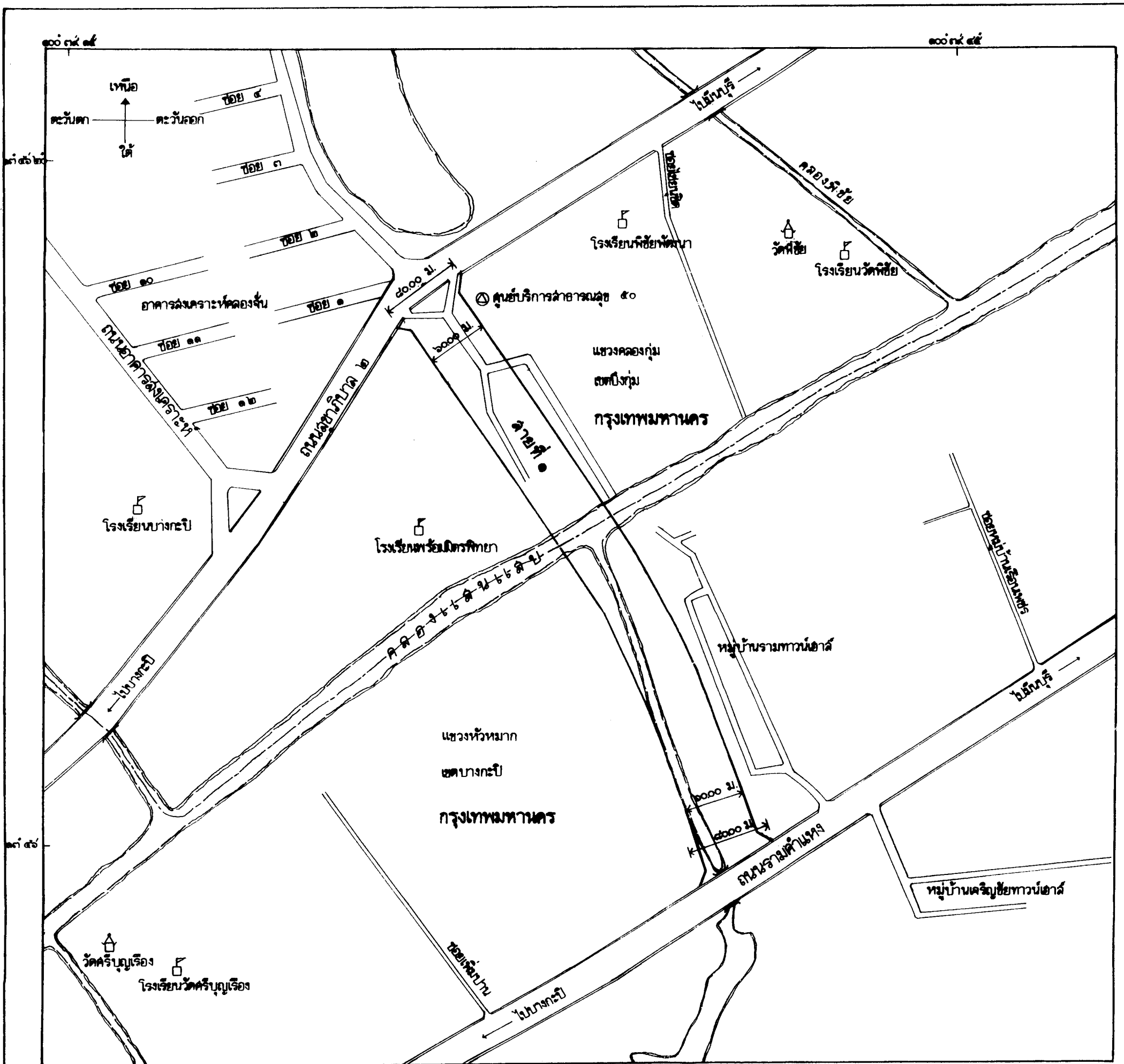
แผนที่ทำขั้วพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล สายเชื่อมระหว่าง
ถนนสุขาภิบาล ๒ กับถนนรามคำแหง
สายที่ ๑ สายที่ ๒ และสายที่ ๓

พ.ศ. ๒๕๓๖

มาตราส่วน ๑:๕๐๐๐

๐ ๕๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ๒๐๐ เมตร

แผนที่หมายเลข ๑ / ๓

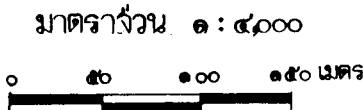
เครื่องหมาย

- แนวเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
- เขตของเขต
- ถนน ขยาย
- สะพาน
- คลอง
- สถานที่ราชการ
- โรงเรียน
- วัด

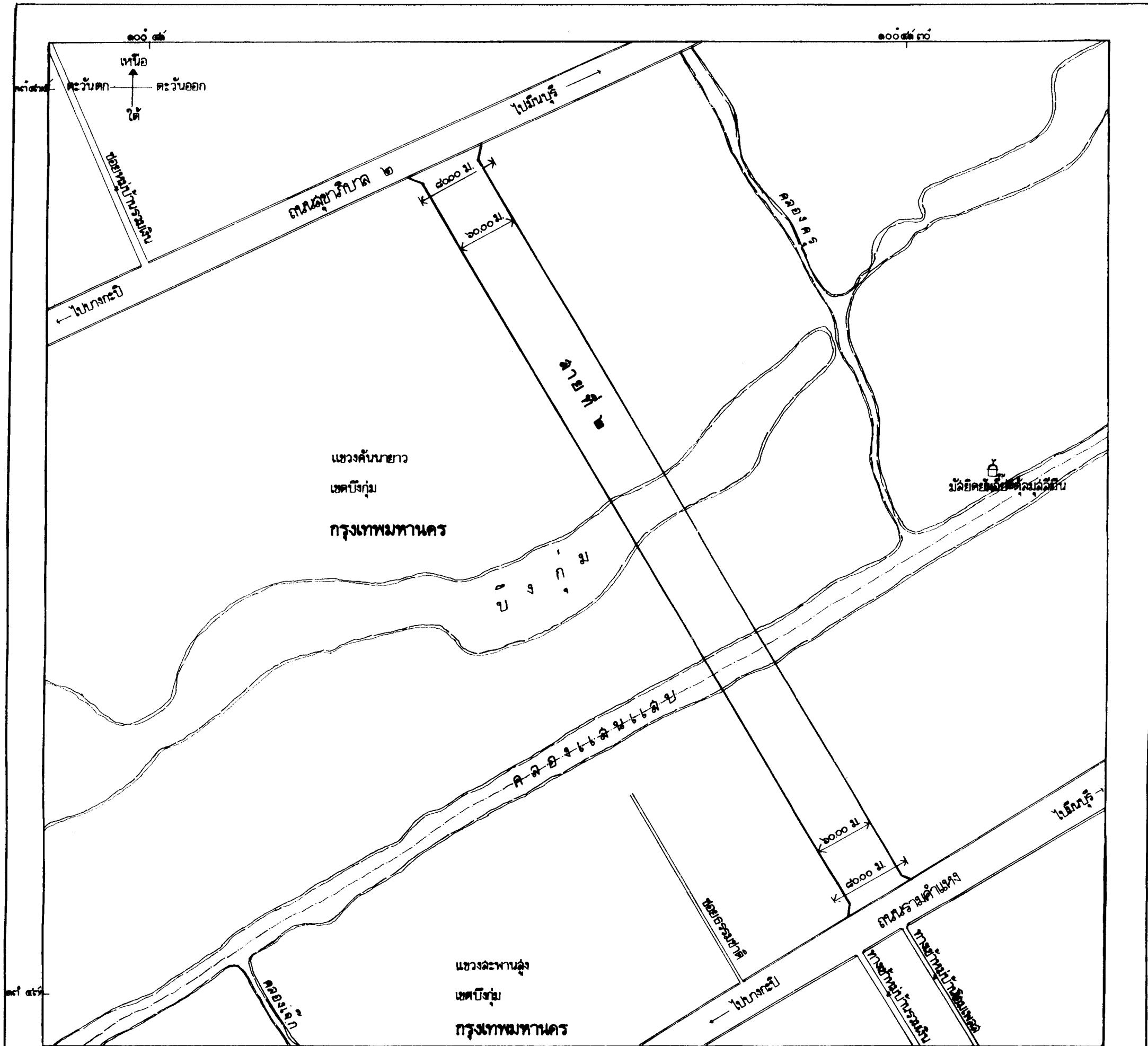
(นายฉัตร อินวานนท์)
ผู้อำนวยการกองรังวัดและจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน
(นายชิต คำธนา)
ผู้อำนวยการสำนักการโยธา
ท. ๖๖๖๖
(นายทองหล่อ กล้วยไม้ ณ อยู่ยง)
ปลัดกรุงเทพมหานคร

แผนที่กำหนดพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
เพื่อสร้างทางหลวงเทศบาล ลายเชื่อมระหว่าง
ถนนสุขาภิบาล ๒ กับถนนรามคำแหง
สายที่ ๑ สายที่ ๒ และสายที่ ๓

พ.ศ. ๒๕๓๖

แผนที่หมายเลข ๒ / ๓

เครื่องหมาย

- แนวเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
- เขตของหลวง
- ถนน ขยาย
- คลอง
- บึง
- มัสยิด

(นายสมัคร อันวานนท์)
ผู้อำนวยการกองรังวัดและจัดการมรดกที่ดิน

(นายชิต ฉัตร)
ผู้อำนวยการสำนักการโยธา

ท. กวิชัย
(นายทองหล่อ กล้วยไม้ ณ อยุธยา)
ปลัดกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องสร้างทางหลวงเทศบาล สายเชื่อมระหว่างถนนสุขาภิบาล ๒ กับถนนรามคำแหง สายที่ ๑ ในท้องที่แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม และแขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร สายที่ ๒ ในท้องที่แขวงคันนายาว และแขวงสะพานสูง เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร และสายที่ ๓ ในท้องที่แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้ สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจ และเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้